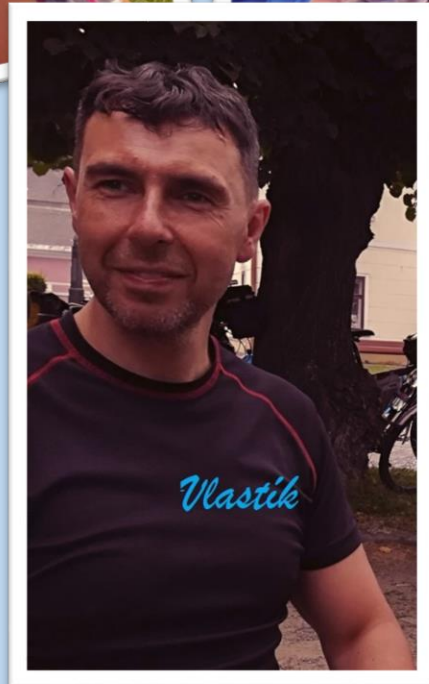

Cyklovandr 2. - 9. července 2022

Z Pardubic do Břeclavi

Tentokrát jsme se všichni sjeli až 3. července večer. Každý z nás začínal jindy a jinde. Zdeněk s Lucy vyjžděli z Havířova už v pátek 1. července do Pardubic. Kousek odtud navštívili svou rodinu.

V sobotu brzy ráno 2. července vyjžděli z Havířova Tom, 10M a Semiš, také do Pardubic a dále šlapali po předem naplánované trase.

Taky Vlastík vyjždí 2. července z Havířova do Pardubic, ale až odpoledne. A Katka s Pavlem startují také 2. července, ale z Hodonína a také do Pardubic.

V neděli 3. července dopoledne vyjždí z Havířova Radka s Petrem.

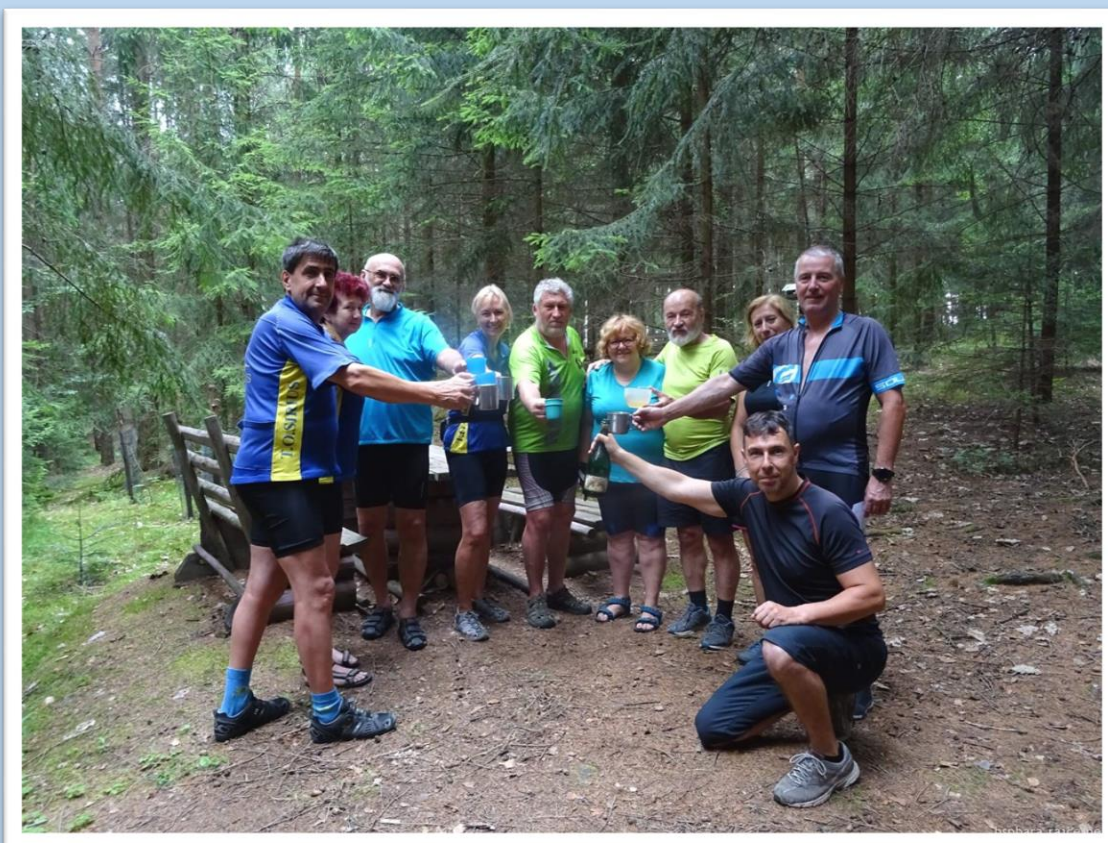
Sobotní ranní skupina jede přes Svojsice, tady si Šárka nostalgicky zavzpomínala na folkové hudební festivaly, které se zde každý rok konají. Odtud skupinka jede do Heřmanova Městce a přes obec Ležáky do Seče. Zde se potkávají se Zdeňkem, Lucy a také Vlastíkem. Večer po trampotách s vlaky přijíždějí také Katka s Pavlem.

Radka s Petrem, vyjždějící z Havířova až v neděli, protože v pátek ženili syna Adama. Také si dokonale „užili“ vlakového zpoždění a šílených rádo by cyklostezek, dorazili k hotelu Renospond na pivo až po 21 hodině. Přesto se stihli vykoupat v místním rybníku a vypít s kamarády pár piv.

Stany stavíme už na osvědčeném místě v lese za hotelem asi až o půl dvanácté v noci.

Najeto máme každý jiný počet kilometrů

Od těch 30 do

Pondělí 4. července

I při tak pozdním stavění stanů a spaní odjíždíme v 9 hodin ráno do Proseče a pak strašných 6 kilometrů pořád do kopce na rozhlednu Terežka. Obědváme v obci Borová v místním motorestu, opravdu dobrý oběd a tím pádem je zde taky plno.

Odtud jedeme do Poličky, cestou nesmíme určitě

minout výbornou zmrzlinu z Opočna a pak na to pár piv Rampušák ve městě v zahradní restauraci.

Ještě nějaké nákupy, ať máme večeri a odjezd k rybníku v Jirmamově. A samozřejmě nesmíme minout a hlavně ochutnat místní pivo Hejkal.

Večer u rybníka je nádherný, koupeme se.

Najeto 42 km

Úterý 5. července

Ráno to vypadá, že bude pršet a tak se rozhodujeme co s načatým dnem.. Nakonec rychle balíme a odjíždíme. Zatím neprší. Čekají nás, ale velké kopce.

Šest kilometrů nahoru a pak hurá sjezd do Bystřice. Tady hledáme restauraci, kde by vařili, ale kde nic tu nic. Mezitím jsme se aspoň na chvíli zastavili před hustým deštěm v lese u přístřešku. Ale je zde moc málo místa pro nás všechny a tak postupně místo opouštíme a jedeme do města na oběd.

Bohužel ani tady není pořádná restaurace a tak obědváme různě. U „čičana“, jejich docela dobré nudle a někteří v místní pizzerii pizzu. Na hřišti se aspoň na chvíli před deštěm schováme pod stříškou a vaříme si čaj na zahřátí. A potom, jak jinak studené pivo.

Nakonec jsme se přece jenom sešli dohromady a domluvili se na následujícím: Radka, Pavel, Katka, Šárka a Semiš pojedeme do Řikonína vlakem a odtud opět na kole do putyky U Trampa a ostatní zdatní jedinci tam přijedou na kolech.

V hospodě U trampa je to jako jiný svět, tady se zastavil čas někdy v osmdesátých letech. Nicméně protože to tady slouží i jako ubytovna, máme možnost se za mírný poplatek osprchovat v teplé vodě, popřípadě se okoupat ve studeném potoce. Každý dle svého gusta.

První vlaková skupina přijíždí samozřejmě dřív a druhá ta zdatnější skupina posléze a nakonec

Petr, kterého Semiš omylem na posledním rozcestí poslal na opačnou stranu.

Pivo tady čepují Tišnovské a Černou horu. Spát můžeme na pódiu nebo klasicky ve svých stanech.

Překvapením pro nás bylo, když Tomáš s 10M přinesli šampaňské, protože k údivu nás všech se jejich syn Vojta také 1. července oženil.

Autem za námi přijela také Květinka s Jarkem. A začíná nám trojboj - pivo, šampaňské a Zašovská slivovice. Sedíme venku pod obrovskými slunečníky, dobře se bavíme, povídáme si, jíme a samozřejmě pijeme vše, co teče.

Pozdě v noci jdeme spát, někdo na pódiu, někdo do stanu.

Vlastík, ale usnout nemůže a tak pokračuje

dál s doplňováním tekutin a říká si, že mu to snad pomůže usnout. 😊

Najeto máme buď 52 km, nebo 25 km + cesta vlakem.

Středa 6. července

Ráno nám na cestu svítí sluníčko, z peلهchu se nechce a tak vyjíždíme až v 10 hodin. Usměvavý Vlastík ráno prohlásil, že si v noci myslel, že je nesmrtelný a teď má trošku problém. A přezdívka Nesmrtelný už mu zůstává...

Loučíme se s Květinkou a Jarkem a míříme do Tišnova. Tady si prohlédneme krásný Cisterciácký klášter Porta coeli (Brána nebes) Historie tohoto místa se začala psát již v roce 1233 a zvláštností je, že i dnes zde žije komunita sester cisterciaček, které své životy zasvětily Bohu v duchu hesla sv. Benedikta „Modli se a pracuj“.

Během naší návštěvy jsme nezapomněli navštívit i klášterní pivovar Vorkloster a ochutnat jejich pivo. Nejvíc nám chutnalo kupodivu pivo sedmi stupňové.

Vyšlápli jsme si nad město „Na hrádek“ a tady v hladovém okně obědváme smažené rychlovky. Půlhodinka relaxace a odjíždíme. V obci Sentice jdeme na exkurzi do regionálního medového pivovaru Kvacar. Kupujeme si pivo na ochutnávku a ve stínu pergoly ho vychutnáváme.

Odjíždíme do Veverské Bitýšky, kde si nakoupíme nějaké zásoby jídla a hledáme, kde bychom se popřípadě po celém parném dni okoupali. Ale kde nic tu nic, koupaliště už je dávno zrušené.

Jedeme do obce Žďárec a tady se opět setkáváme s Květkou a Jarkem a překvapivě také s Davidem

a Péťou, kteří to tady mají z Brna kousek. Nepohrdneme lehkou večeří v hospodě a pak už nasedáme na kola a pokračujeme hledat spaní k místnímu rybníku. Kdo chce, jde se koupat, kdo nechce, jde spát na čuníka. Předtím ještě posedíme s kluky a posilníme se nějakou ohnivou vodou a pivem, které kluci přivezli autem.

Najeto asi 42 km

Čtvrtek 7. července

Odjíždíme opět v dobrém čase tj. v 9 hodin ráno. Cestou na Veverskou Knínici má Semiš bohužel defekt. Prozatím to řeší jen tak narychlo u cesty a poté v Rosicích v nejbližší cyklo prodejně kupuje rovnou nový plášť.

V mezičase si Radka s Petrem, Kačkou a Pavlem zajedou na místní renesanční zámek. Prohlíží si ho ale

jen z vnějšku a to s kávičkou v ruce.

Odtud už zase všichni pohromadě míříme do Dolních Kounic na oběd. Výborná hospoda U Gottwaldů nám nabízí hotovky skoro za hubičku. A je to taky znát na zdejší velké návštěvnosti.

Přesouváme se ke zdejšímu původně ženskému gotickému klášteru Rosa Coeli. V podstatě je to už jen monumentální nevšední zřícenina, která funguje jako uzavřený objekt, kde musíte zaplatit vstupné, pokud si ho chcete prohlédnout.

Po prohlídce jsme dostali chuť na zákusek a tak si společně zajdeme do místní cukrárny.

V dálce se však kupí nějaká dešťová mračna a tak rychle nasedáme na kola a fičíme dál. A to doslova. Patnáct kilometrů máme ujetoby coby dup. Jak by taky né, je tu úrodná moravská rovina a máme vítr v zádech.

V pozdním odpoledni už stanujeme v kempu v Cvrčovicích u řeky Jihlavy. Máme čas na pétanque, koupání v řece, pivo a pokec.

Najeto asi 44 km

Pátek 8. července

Ráno za silného větru balíme a odjíždíme do Pasohlávek. Loučíme se s Kačkou a Pavlem, ti už jedou domů, jsou přece z Hodonína.

V turisticky oblíbeném a známém centru v Pasohlávkách obědváme, ale jak by řekl klasik „Za hodně peněz, málo muziky“ tak už to v takových oblastech bývá. Aspoň jsme se dorazili dobrou zmrzlinou v kiosku. Šlapeme si to dál

kolem vodní nádrže Nové mlýny do Milovic. Tady doplňujeme rezavou tekutinu a pak už míříme přímo na tábořiště Nejdek. A opět je na řadě pivo. Tady ještě tentýž večer odjíždí Tom, 10M a Semiš. Přijel pro ně autem Vojta.

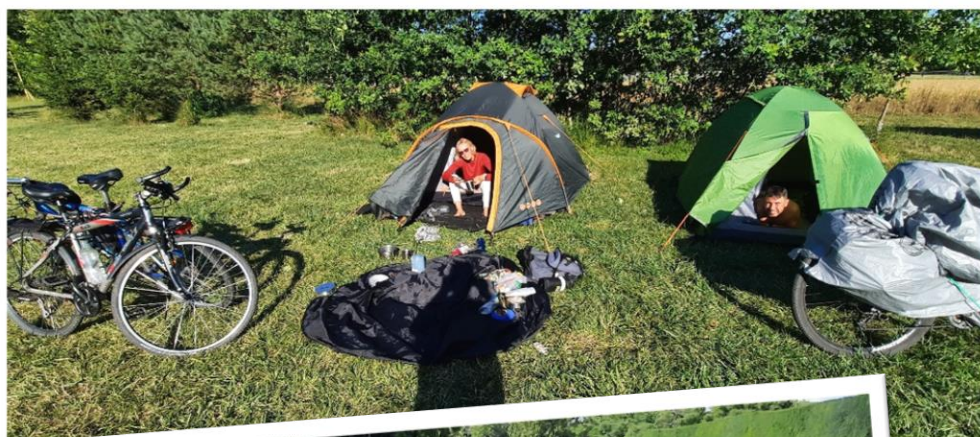

Zůstávající tj. Radka, Petr, Vlastík, Zdeněk a Lucy, přespáváme do soboty.

Najeto asi 37 km

Sobota 9. července

Ráno je jako vymalované, Zdeněk s Lucy ovšem spěchají na vlak, loučíme se. Skalní jedinci balí věci a jedou k Lednickému

zámku na prohlídku. Projíždí si také nádherný, letně vybarvený Lednicko-Valtický areál a Janův hrad. Poté jedou do Břeclavi na oběd a odpoledne vlakem domů.

Celkem najeto asi 310 km někteří o něco víc, někteří o něco míň.